

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 24. novembra 2016 v trestnej veci odsúdeného **I. R.** pre trestný čin nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného I. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, sp. zn. 3 Ntok 1/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **I. R.** **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Krajského súdu v Bratislave zo 6. mája 1997, sp. zn. 6 T 83/1997, právoplatným dňa 10. júna 1997, bol odsúdený **I. R.** (pod vtedajším menom a priezviskom **I. S.**) uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na skutkovom základe,

že dňa 19. augusta 1996 v čase o 14.45 hodiny v B., na M. ulici bol kontrolovaný hliadkou polície, pričom mal pri sebe papierovú skladačku s obsahom 0,19 gramov heroínu s prímiesou kofeínu a cukru s obsahom účinných látok 23%, heroín je v zmysle nariadenia vlády č. 206/1988 Zb. zaradený do III. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvadsať mesiacov.

Odsúdený I. R. písomným návrhom zo dňa 7. marca 2016, doručeným na Krajský súd v Bratislave dňa 9. marca 2016, požiadal v uvedenej veci o povolenie obnovy konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. mája 2016, sp. zn. 3 Ntok 1/2016, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 T 83/1997, zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V odôvodnení rozhodnutia Krajský súd v Bratislave uviedol, že po posúdení samotného návrhu na povolenie obnovy konania a vyjadrenia odsúdeného k nemu na verejnom zasadnutí prišiel k záveru, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nespĺňajú podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ani v zmysle § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr. por. a ani v zmysle § 394 ods. 2 a ods. 3 Tr. por. Na základe posúdenia skutočností uvedených v odôvodnení predmetného uznesenia Krajský súd v Bratislave návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol, keďže nezistil existenciu zákonných podmienok na povolenie obnovy konania.

Proti uzneseniu Krajské súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, sp. zn. 3 Ntok 1/2016, podal odsúdený sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že senát Krajského súdu v Bratislave sa dostatočne nevysporiadal s dôkaznou situáciou s poukázaním na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 1998, sp. zn. Tpj 1/98. Odsúdený uznáva, že v pôvodnom konaní nevyužil riadny opravný prostriedok, pričom v roku 1997 nemal žiadne právne vedomosti, nakoľko mal len 22 rokov a bol narkomanom závislým na heroíne.

Odsúdený vo svojej sťažnosti poukázal na používanie a aplikáciu asperačnej zásady, ktorú podľa neho súdy nepokladajú za novú skutočnosť, až do prijatia zjednocujúceho stanoviska, na ktorom sa uznieslo trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa odsúdeného by súdy mali rozhodovať nie len zákonne, ale aj spravodlivo a v identických veciach rovnako.

V závere svojej sťažnosti odsúdený navrhol prijať jeho sťažnosť ako dôvodnú, zrušiť

uznesenie Krajského súdu v Bratislave v celom rozsahu, povoliť obnovu konania v jeho prospech a vrátiť vec Krajskému súdu v Bratislave na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odsúdený v rámci sťažnosti požiadal o osobnú prítomnosť na Najvyššom súde Slovenskej republiky, a to na zasadnutí senátu, kde sa bude rozhodovať o jeho sťažnosti, aby mohol predniesť svoju obhajobu osobne a bezprostredne.

Krajská prokuratúra v Bratislave sa nevyjadrila k napadnutému uzneseniu ani k podanej sťažnosti odsúdeného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného I. R. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolení obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť

na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že Krajský súd v Bratislave rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného I. R. zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

S poukázaním na odôvodnenie napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorý návrh odsúdeného I. R. zamietol, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že už z písomného podania odsúdeného musí byť zrejmé, aké nové dôkazy odsúdený navrhuje vykonať, avšak odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí, ako ani v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo krajskému prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by museli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, pričom skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci a bude ho potrebné preukázať ďalšími novými dôkazmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukázaním na sťažnosť odsúdeného, v zmysle ktorej poukázal na problém asperačnej zásady v spojitosti s rozhodovacou činnosťou súdov, ako aj na rozdielnosť právnych záverov súdov v jednotlivých konaniach uvádza, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná, nakoľko neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo prokurátorovi skôr neznáme, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 402 ods. 2 Tr. por. Právne posúdenie skutku, tak, ako ho uviedol odsúdený vo svojej sťažnosti, nemôže zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania, nakoľko obnova konania je určená na nápravu skutkových zistení a nie právnych, a preto Krajský súd v Bratislave postupoval správne, keď vyhodnotil návrh odsúdeného ako nedôvodný, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

S poukázaním na navrhnutie nových dôkazov Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na rozhodnutie, sp. zn. R 72/1980, podľa ktorého dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného

aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napríklad výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď. V takomto prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede.

S poukázaním na rozhodujúcu skutočnosť, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného I. R. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. novembra 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová